

Polygonum cilinode Michx., een nieuwe aanwinst voor de Nederlandse Flora?

Het geslacht *Polygonum* telt in Nederland verschillende vertegenwoordigers waaronder enkele zeer algemene onkruiden, zodat ook iemand met een zeer beknopte kennis van de flora wel een of meer soorten van dit geslacht kan thuisbrengen. Wie kent niet het Varkensgras (*Polygonum aviculare*) dat overal langs de kant van de weg groeit; wie heeft nooit gehoord van Perzikkruid (*P. persicaria*) dat op welhaast iedere akker te vinden is? Maar al zou iemand alle in Nederland voorkomende soorten kennen, dan nog is hij met het geslacht *Polygonum* lang niet klaar,, want ook buiten ons land komen vele soorten voor die wij in ons land niet zullen vinden.

In de 'New Britton and Brown Illustrated Flora' bijvoorbeeld worden niet minder dan 38 soorten beschreven die alle voorkomen in het oosten van Noord-Amerika. Over een van deze soorten zou ik iets willen vermelden.

In het voorjaar van 1966 werd een bouwterrein gereed gemaakt voor het nieuwe bosbouwproefstation in Wageningen. Naast de bouwput kwamen grote hopen grond te liggen waarop zich in de loop van de zomer een rijke ruderaalfloor ontwikkelde. Meer dan 45 soorten groeiden daar op een betrekkelijk kleine oppervlakte. Tussen al deze planten was er een die door de snelle groei wel bijzonder opviel. Met de Nederlandse flora konden we deze plant niet thuisbrengen. Dr. S. J. van Ooststroom determineerde het onkruid als *Polygonum cilinode* Michx. Voor zover bekend is *P. cilinode*, of zoals de Amerikanen zeggen 'Bindweed' niet eerder in Nederland gesignaleerd.

De eerste vraag die zich opdringt als men een adventiefplant vindt is, hoe zo'n plant hier is terecht gekomen. Met zekerheid is deze vraag meestal moeilijk te beantwoorden maar na enige navraag zijn we tot de volgende conclusie gekomen. Waarschijnlijk zijn een of meer zaden meegekomen met een aantal enten van *Pinus strobus*, die in het voorjaar van 1966 zijn verzonden uit verschillende delen van Amerika waar *P. cilinode* voorkomt. Er kon nl. worden nagegaan dat het mos waarin deze enten verpakt waren, op dezelfde plaats is terechtgekomen als waar wij de plant vonden.

Voor de belangstellenden nog enkele typische kenmerken. De plant slingert zich om andere planten heen, maar als er geen andere planten in de buurt zijn kruipen de rode stengels over de grond. In het laatste geval worden aan de uiteinden van sommige zijstengels weer wortels gevormd. Een goed kenmerk zijn ook de wimpers aan de knopen; vandaar ook de naam (*cilinode* = met wimpers aan de knopen). De bloemen zijn wit en lijken op die van *P. convolvulus* (Zwaluw tong). De zaadjes zijn glanzend zwart en glad.

Het verspreidingsgebied in Amerika strekt zich uit vanaf New-Foundland westwaarts tot Saskatchewan; voorts langs de oostkust in zuidelijke richting tot North-Carolina. Tenslotte ook in de staten Tennessee, West-Virginia, Wisconsin en Minnesota.

De plant komt daar voor in droge bossen en struikgewas.

We zijn benieuwd of de plant die ook hier veel zaad vormt, zich zal kunnen handhaven onder de in Nederland heersende omstandigheden.